

Men jeg vil lige sige, at jeg har et notat her med hensyn til beregningen, det spurgte hr. Stavvad også om, 1,43 kr. Der står, at alle beregninger er lavet efter skat. Det gælder både, når der er regnet på statens provenu og ved beregning af kompensationen. Hvis der nogen sinde skal betales kompensation, skal DUC kompenseres krone for krone efter skat. Det betyder, at når der skal betales selskabsskat af kompensationen, skal DUC have udbetalt 1,43 kr., hvorefter staten tager 0,43 kr. i 30 pct.s selskabsskat, for netto at få 1 kr. i kompensation.

Det ligger i det notat, jeg har, og det må vel stå til troende.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF er imod den aftale, som økonomi- og erhvervsministeren indgik i september med A.P. Møller – Mærsk, og som ministeren siden forelagde Folketinget, vel at mærke ikke som en aftale, der kunne forhandles om, for det er jo blevet fuldstændig klart, at det kunne der ikke. Der blev ikke, som vi havde bedt om i vedtagelsen, forelagt forskellige alternativer. Der blev forelagt en aftale, som var et fait accompli – take it or leave it.

Jeg vil sige, at vi også er noget rystede over, at to partier som Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne har kunnet tilslutte sig aftalen oven i købet meget hurtigt og uden at have set de grundlæggende beregninger, som ingen af os overhovedet har fået mulighed for at se i det forløb, der har været, og uden mulighed for at have kigget aftalen nærmere i kortene.

Der er to afgørende grunde til, at SF er imod aftalen. Aftalen indebærer for det første, at samfundet får et for ringe udbytte af sine egne værdier, som de er bundet i olie og gas. For det andet skyldes det selvfølgelig kompensationsaftalen, der reelt betyder, at der ikke er mulighed for at ændre på det økonomiske udbytte, samfundet får af sine egne værdier, fordi der skal betales kompensation.

Vi beklager dybt det, der sker her i eftermiddag, hvor et flertal vil stemme for aftalekomplekset. Vi beklager det for demokratiet, fordi konsekvensen er, at Folketinget fremover, uanset hvilket flertal der sidder her, vil være sat uden for indflydelse på samfundets andel af værdierne fra Nordsøen. Det har konsekvenser

ikke bare for det Folketing, der sidder her, men for kommende generationer af Folketing, og det må vi betegne som dybt udemokratisk.

Kl. 13.35

Vi betragter det også som dybt udemokratisk, at et flertal herinde kan sidde og berøve kommende generationer deres egne værdier. Det er heldigvis sjældent, vi står i en situation, hvor et flertal vedtager noget, der er så fundamentalt indgribende i de almindelige demokratiske spilleregler, og som et ændret flertal ikke har mulighed for at gøre om.

Det er heldigvis også sjældent, at der bliver vedtaget noget, hvor et flertal er udelukket fra at ændre på en aftale, ikke hvis, men når skattehullerne viser sig, ikke hvis, men når det viser sig, at DUC naturligvis vil være dygtig til at lave skattetækning på det her område, og ikke hvis, men når det viser sig, at vi ikke kan lave miljøregulering på Nordsøen uden at skulle betale kompensation. Jo, det kan vi i et eneste tilfælde, nemlig hvis vi siger, at der er påbud om, at sådan og sådan må man gøre. Men i det øjeblik, hvor der er mindste antydning af, at det er forbundet med afgifter, har A.P. Møller og DUC retten til at sige, at det betragter de som et fiskalt sigte. Derfor vil man have det op over for regeringen, og hvis man ikke kan blive enig, så går det til voldgift, altså uden for Folketinget. Uenigheder afgøres uden for Folketinget ifølge den aftale, der ligger her, altså ikke i Folketinget, ej heller ved domstolene.

Jeg synes fra starten, hvor aftalen blev offentliggjort, at det var bemærkelsesværdigt, at så mange partier uden for regeringspartierne bare sagde ja, men jeg synes så også, at det er bemærkelsesværdigt, at alarmklokkerne ikke har ringet hos de pågældende partier efterfølgende. Jeg synes sådan set, den allerførste anledning til at få klokkerne til at ringe var, da man læste aftalen og kunne konstatere, at her var der en kompensationsklausul. Man måtte jo stille sig selv spørgsmålet: Hvor har man set en sådan? Hvor har man set en sådan binding af Folketinget?

Næste gang måtte være, da man læste aftalen og konstaterede, at den ikke indeholder en genforhandlingsklausul. Den indeholder simpelt hen ikke en mulighed for genforhandling end ikke i den situation, hvor oliepriserne stiger markant, hvilket betyder, og det er ikke særlig indviklet, at selskaberne får en milliardgevinst uden at have investeret en eneste krone.

Nu kan man selvfølgelig godt synes, det er overvældende, lige når man får aftalen stukket